Успіння Пресвятої Богородиці

Українська Греко-Католицька Церква

Dormition of the Most Holy Mother of God

Ukrainian Greek-Catholic Church

Telephone: 780-489-8868

Address: 15608 104 Avenue, Edmonton, Alberta, T5P 4G5

Email: dormition.edm@gmail.com Website: dormition.eeparchy.com

CLERGY

Pastor: Rev. Fr. Peter Babej Email: fr.babej@eeparchy.com Emergencies: 780-993-8037

DIVINE SERVICES

Sunday Divine Liturgy

9:00 AM – English-Ukr 11:30 AM - Ukrainian

Weekday Divine Liturgy

5:30 PM - Wednesday

7:30 AM – Thursday & Friday

9:00 AM - Saturday

Great Vespers

5:30 PM - Saturdays

CONFESSIONS

Sundays: 8:00 AM to 8:45 AM Saturday: 5:00 PM. Upon Request.

Sunday, August 17, 2025

TENTH SUNDAY AFTER PENTECOST

Tone 1. Post-feast of the Dormition of the Theotokos.
The Holy Martyr Myron.

DIVINE LITURGY

Troparia and Kontakia

Troparion, Tone 1: Though the stone was sealed by the Judeans,* and soldiers guarded Your most pure body,* You arose, O Saviour, on the third day,* and gave life to the world.* And so the heavenly powers cried out to You, O Giver of Life:* Glory to Your resurrection, O Christ!* Glory to Your kingdom!* Glory to Your saving plan,* O only Lover of mankind.

Troparion, Tone 1: In giving birth you retained your virginity,* in falling asleep you did not abandon the world, O Mother of God.* You passed into life, for you are the Mother of Life,* and by your prayers* you deliver our souls from death.

1

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit, now and for ever and ever. Amen.

Kontakion, Tone 2: The tomb and death could not hold the Mother of God,* unceasing in her intercession and unfailing hope of patronage,* for, as the Mother of Life, she was transferred to life* by

Prokeimenon, Tone 1

Let your mercy, O Lord, be upon us, as we have hoped in You.

Verse: Rejoice in the Lord, O you just; praise befits the righteous. (Psalm 32:22,1)

Let your mercy, O Lord, be upon us, as we have hoped in You.

Let your mercy, O Lord, be upon us, As we have hoped in You.

Epistle - 1 Corinthians 4:9-16

A reading from the first epistle of the holy Apostle Paul to the Corinthians.

I think that God has exhibited us apostles as last of all, like men sentenced to death; because we have become a spectacle¹ to the world, to angels and to men. We are fools for Christ's sake, but you are wise in Christ. We

are weak, but you are strong. You are held in honour, but we in disrepute. To the present hour we hunger and thirst, we are ill-clad and buffeted and homeless, and we labor, working with our own hands.² When reviled, we bless; when persecuted, we endure; when slandered, we try to conciliate; we have become, and are now, as the refuse of the world, the offscouring of all things.³ I do not write this to make you ashamed, but to admonish you as my beloved children.⁴ For though you have countless guides in Christ, you do not have many fathers. For I became your father⁵ in Christ Jesus through the gospel. I urge you, then, be imitators of me.

Alleluia Verses

Verse: God gives me vindication; and has subdued people under me.

Verse: Making great the salvation of the king, and showing mercy to His anointed, to David, and to His posterity forever. (Psalm 17:48,51)

Gospel - Matthew 17:14-23

At that time, when they came to the crowd, a man came up to him and kneeling before

Gentiles—thus to most Christians—writes "imitate me" because he imitates Christ.

¹ **a spectacle:** Paul compares the apostles to condemned criminals who are publicly disgraced and executed in a crowded outdoor theater.

² Paul reprimands self-righteous Christians in Corinth for their egotism and unfair criticisms. Although he describes them as wise and prosperous, his rhetorical irony implies the opposite, i.e., they are ignorant and impoverished. Their refusal to embrace the foolishness of Christ exposes their pride and reveals how petty their problems look compared to the humiliation of the apostles.

³ The apostles have endured all kinds of humiliation, being treated as filth, and instead of fighting back have responded with love toward their persecutors—all for the joy of serving Christ and reconciling the world to God.

⁴ Paul soothes the soreness of his rebuke by reminding them of his fatherhood. As in a family, son in the Church, maturing children need parental guidance. The apostle to the

⁵ I became your father: Paul's relation to the Corinthians is paternal, having brought them new life through the gospel (2 Cor 12:14). His spiritual fatherhood extends to others as well, such as Titus. Onesimus and Timothy. There was a close connection between paternity and priesthood in the ancient Near East. In the patriarchal age, fathers and first-born sons exercised the cultic ministry of building altars and offering sacrifices for their families. In the Mosaic age, God elevated Aaron and his Levitical sons to be the fathers and priests of the tribal family of Israel. The same principle carries over on a spiritual level in the age of the New Covenant, where Christ, our great high priest, ordains men to the ministry of spiritual fatherhood for "the priestly service of the gospel: (Rom 15:16). Vatical Council II reaffirmed this connection when it stated that priests are pre-eminently the fathers and teachers of God's people.

him⁶ said, "Lord, have mercy on my son, for he is an epileptic and he suffers terribly; for often he falls into the fire, and often into the water. And I brought him to your disciples, and they could not heal him." And Jesus answered, "O faithless and perverse generation, how long am I to be with you? How long am I to bear with you? Bring him here to me." And Jesus rebuked him, and the demon came out of him, and the boy was cured instantly. Then the disciples came to Jesus privately and said, "Why could we not cast it out?" He said to them, "Because of your little faith⁷. For truly, I say to you, if you have faith as a grain of mustard seed, you will say to this mountain, 'Move from here to there,' and it will move; and nothing will be impossible to you. But this kind never comes out except by prayer and fasting." As they were gathering in Galilee, Jesus said to them, "The Son of Man is to be delivered into the hands of men, and they will kill him, and he will be raised on the third day." And they were greatly distressed.

Hymn to the Mother of God

Verse: Seeing the pure one's falling asleep, angels marvelled in wonder how the Virgin could ascend from earth to heaven.

Irmos: O pure Virgin, in you are conquered the bounds of nature,* for childbirth remains virginal and death is betrothed to life.* Virgin after childbearing and alive after death, O Mother of God,* never cease to save your inheritance.

Communion Hymn

Praise the Lord from the heavens,* praise Him in the highest. (Psalm 148:1) Alleluia, alleluia, alleluia. (Psalm 148:1)

READERS

Sunday, Aug. 17 (10th Sun. after Pentecost)

9:00 am (English-Ukr) – Justin Tamsett 11:30 am (Ukr) – Volodymyr Makohin

Sunday, Aug. 24 (11th Sun, after Pentecost)

9:00 am (English-Ukr) – Darian Elgert 11:30 am (Ukr) – Yaroslav Boiko

ANNOUNCEMENTS

Dormition Parish

BULLETIN BY EMAIL – if you wish to receive a copy of the bulletin by email, please let us know by calling the parish office or send your request to fr.babej@eeparchy.com.

MANY HAPPY YEARS! — Best wishes and God's blessings to Yaroslav Boiko, Svetlana Wirachowsky, Kyle Wirachowsky, and to all who celebrate their birthdays. May God bless you with health, happiness and peace, for many happy years!

MANY HAPPY YEARS! — Best wishes and God's blessings to Joel and Theodosia Sych, who celebrate their wedding anniversary. May God bless with health, happiness and peace, for many happy years!

⁶ **Kneeling before him:** by kneeling, this father shows humility, but he lacks faith. While the disciples also laced faith, Christ rebukes the man for placing the blame on the disciples when it was his greater lack of faith that prevented the boy's healing. In effect, Jesus defends His disciples in

front of the multitudes but later rebukes them privately, teaching us that we ought first to correct people in private.

⁷ your little faith: Jesus challenges the unbelief of His disciples. He suggests their attempts to exorcise demons were impeded by presumption, since even a small measure of genuine faith can accomplish great things.

CONGRATULATIONS AND MANY HAPPY YEARS! – to Most Reverend Father Terry Cherwick, the retired Vicar General of the Royal Canadian Chaplain Service, who has been recognized for his service and honoured with the title "Mitred Archpriest" by Patriarch Sviatoslav! The text of the Patriarchal decree reads as follows: "We deeply appreciate your zeal in the service of God's glory and your tireless work for the good of the entire Church. Your exemplary and sacrificial service as a military chaplain is a true manifestation of genuine care, support, and understanding among the military, and it is invaluable in their difficult service. For all this, we extend to you our heartfelt gratitude and express our recognition and praise. Having heard the opinion of Bishop McCaig C.C. Ordinary for the RC Military Ordinariate of Canada, and taking into consideration your numerous merits and authority among those whom you serve, we name you "Mitred Archpriest" and grant you the right to wear the mitre. May the merciful Lord reward you with His gifts, giving you strength and inspiration in good health to live in holiness and love for Him and to continue your God-pleasing service. The Lord's blessing be upon you!" Signed, Sviatoslav (Given in Kyiv, August 2, 2025). As parish community, we extend our congratulations and best wishes to Father Terry and Dobr. Lada, and the Cherwick family. May God bless with health, happiness and peace, for many happy years! Mnohaya Lita!!!

EPISTLE READERS – the new sign-up sheet for epistle readers is posted in the parish hall. If you would like to read or chant the epistle, please sign up!

AUG. 24: PARISH BBQ & FUNDRAISER – will take place on Sunday, August 24, after each Divine Liturgy, in the parish hall. Please join

us for fellowship! We ask that parishioners make donations towards our Emergency Basement Repairs. Thank you!

SEPT. 14: BOTTLE DRIVE FUNDRAISER – The next Bottle Drive will take place on Sunday, **September 14**. Bring your bottle donations before Divine Liturgy and leave them with Roman Ostapiak in the parking lot, at the silver Ford F-150 truck.

EMERGENCY BASEMENT REPAIRS - Due to water leakage into the basement, this past week, a full wall was taken apart. We found the cause of a serious leak: a 4-inch cast iron pipe with a full-length longitudinal crack, carrying waste water from the handicap washroom to the main sewage line. Plumbers were called in and the damaged line was replaced with PVC pipe. However, the pipe on the other side of the concrete wall, about 30 feet in length, is also compromised. It will need to be re-lined. The handicap washroom remains out of service until the pipe is properly repaired. The estimated cost for repair and restoration now exceeds \$10,000. "Emergency **Basement** Donations for Restoration" are Repairs and most welcome!

We have received approval from Bishop Motiuk to proceed with our Church Floor Renovation Project! Also, the Eparchy has

CHURCH FLOOR RENOVATION PROJECT -

approved our grant request for \$10,000.00 to assist with the project. We will need volunteers to assist. The schedule is as follows:

 Thursday, September 4, 7:00 pm – we will need <u>four volunteers</u> to help with clearing the Parish Hall, storing chairs and tables, and moving some furniture and other items into storage.

- Tuesday, September 9, 9:00 am we will need <u>four volunteers</u> to assist with the removal of the iconostasis.
- Tuesday, September 9, 7:00 pm we will need <u>eight volunteers</u> to assist with pew removal, furniture removal, and sanctuary demolition.
- Wednesday, September 10, 7:00 pm we will need <u>four volunteers</u> on "stand-by" to complete any further work required. These volunteers will receive a text message Tuesday night or Wednesday morning as to whether their assistance is still required.

Sign-up sheet for volunteers is posted in the Parish Hall.

Dormition District

PLEASE PRAY FOR – We continue to pray for the health and intentions of Bob and Angie Coulter. May God grant a quick recovery to good health!

AUG. 17: NO DIVINE LITURGY – Divine Liturgy will not be celebrated at. St. Nicholas Church in Carvel on Sunday, August 17.

AUG. 31: DIVINE LITURGY – will be celebrated at St. Nicholas Church in Carvel on Sunday, August 31, at 4:00 pm.

OCT. 3: PEROGY SUPPER – will take place on Friday, October 3, 2025, 4:30 pm to 7:30 pm, at the Community Hall in Carvel (next to the church). Dine-in and take-out available. Cost: \$25 for ages 13+, \$10 for ages 6-12, kids 5 and under are free. Tickets will be sold at the door (cash only). 50/50 Draw. Also, frozen homemade perogies for sale!

Eparchy and Community

LAY LEADERSHIP AND DIACONAL FORMATION – A Journey of Faith and Service
The Eparchy of Edmonton invites you to go deeper into your faith and answer God's call

to serve. In partnership with Newman Theological College, we offer two formation paths beginning September 2025:

- Lay Leadership Program for parishioners discerning a call to serve their parish community.
- Diaconal Formation Program for men discerning a vocation to the diaconate.

Grow in understanding, prayer, and purpose. Apply by August 31 Learn More: eeparchy.com/formation/ Contact: andrea.leader@eeparchy.com/ | 780-424-5496.

The Dormition of the Most Holy Mother of God

The third of the great feasts of the summer is the commemoration of the dormition or "falling asleep" of the Most Blessed Virgin Mary, which is celebrated on August 15th. This is the most important of the feasts dedicated to the Blessed Virgin. It is preceded by a two-week fast period, the "Dormition Fast," which begins on August 1st and lasts until August 14th inclusive.

The Dormition Feast is a second Easter, a celebration of great joy. Since the death of Christ on the cross and His burial cannot be separated from His glorious Resurrection from the dead on the third day, so too, the falling asleep of Mary in death and her burial cannot be separated from the glorious assumption of her soul and body into heaven.

The Story

On the cross, Jesus entrusted His beloved Mother to the care of His disciple John. From that moment on, she remained in Jerusalem, close to the Upper Room of the guesthouse that was located on the hill in the southwest part of Jerusalem, which the early Church called "Mount Sion" or "New Sion." In was in this Upper Room that the Last Supper took place, the appearance of Jesus after His

Resurrection, and the descent of the Holy Spirit. This Upper Room and guesthouse also became the first church, the first place of assembly for Christians in Jerusalem. The early Christians called it the "Church of Sion," thus fulfilling the prophecy of Isaiah, who wrote: "For out of Zion shall go forth the law, and the word of the LORD from Jerusalem" (Isaiah 2:3).

From that time on, the Blessed Virgin Mary spend most of her time in Jerusalem, close to the Mother Church, and her Son in the Most Holy Eucharist. She would often go to the various places that were associated with her Son: Bethlehem, where He was born; Golgotha, where He was crucified and died; the Holy Tomb, where He was buried and from which He arose alive; the Mount of Olives, where He often stayed and from where He ascended into Heaven. She prayed often at the place of her son's ascension asking Him to take her from this world.

When the time came for her departure, the archangel Gabriel appeared to the Blessed Virgin Mary and announced to her that after three days, she would be taken from this world into heaven. She returned home with great joy. Soon, she would be together with her Son, in the Father's House.

All the apostles were assembled together by the Holy Spirit, to be present by her side on the day of her departure, on Mount Sion. As foretold by the archangel Gabriel, the Blessed Virgin Mary "fell asleep" in their presence on the third day, at about 9:00 am in the morning. She died peacefully, without any pain or illness. At the moment of her passing, the divine light of God's glory and His presence filled the room. The Blessed Virgin Mary surrendered her soul into the hands of her Son. At her death, a fragrant aroma arose from her body, which remained incorrupt.

That day, the apostles carried the body of Mary in procession to Gethsemane, where she was laid to rest close to the burial place of her parents, Joachim and Anna. The apostle remained there at her tomb, keeping vigil for three days.

By God's providence, the apostle Thomas was delayed and was not present at the dormition of the Blessed Virgin Mary, her funeral and burial. He arrived on the third day after the burial of her body. When the apostles opened to the tomb to allow Thomas to venerate her body, they found the tomb empty. Her body had been assumed into heaven. Only the burial cloth remained.

The History of the Feast

The feast of the Dormition is one of the oldest Marian feasts. It began in Jerusalem, shortly after the Council of Ephesus, which took place in the year 431 AD (fifth century). The feast was initially called "The Feast of Mary, the Mother of God," and then, "The Memory of the Mother of God," that is, the memory of her Dormition. It was celebrated in Jerusalem and Palestine on August 15th.

In the sixth century, the name of this feast was changed to "The Dormition of the Most Holy Mother of God," which remains to this day. During the reign of Emperor Mauricius (582-602) and by his decree, the Dormition of the Mother of God became an official major feast day celebrated throughout the Eastern Roman Empire on August 15.

The feast of the Dormition feast appeared in the West under the influence of the East, at a later date. It was accepted in Rome under Pope Sergius I (687-701), and from Rome celebration of the feast spread to other countries of Europe. By the eighth century, it was introduced into the Latin calendar as a major feast, celebrated on August 15th.

The Icon of the Dormition

On certain icons of the Dormition, we see the gates of Heaven are opened. The blue semi-circle represents the uncreated light of God breaking through from the invisible world into the visible world. Within this light are that gates of Heaven, opened from the time of Christ's Ascension into heaven. They are prepared now to receive the Blessed Virgin Mary, the Mother of Christ, at her Assumption into Heaven.

Horizontally, in the center, we see the body of the Blessed Virgin Mary, resting on a funeral bed (bier), decorated with ornated coverings. Purple represents royalty. She is the Blessed Mother of the eternal King, Jesus. Red represents divinity. Her soul and body have been inseparably clothed in the divine nature of God. And so, when her soul departs, her body remains incorrupt. Her hands are crossed over her heart, as a sign of total faith and surrender to God.

At her right side, at her head, we see the Apostle Peter. He holds a censer in his hand, indicating that he is the main celebrant at her funeral service and burial. This confirms that he is the first among the apostles, appointed by Christ to lead His Church on earth.

At the left side, at the feet of the body of Mary, we see the Apostle Paul. In some icons, he points with his hand to Mary, which reveals that he is close to the Blessed Virgin Mary.

Surrounding the body of Mary, we see the holy apostles, who have been brought together by the Holy Spirit. The only apostle missing is Thomas. By God's providence, he will arrive later, on the third day.

Among those assembled around the body of the Blessed Virgin Mary, we see holy bishops. Most icons will portray the following bishops, who were present: St. James, the brother of the Lord, and the first bishop of Jerusalem; St. Timothy, the first bishop of Ephesus; St. Heirotheos, the first bishop of Athens, an inspired hymnographer; and St. Dionysius the Areopagite, a disciple of St. Paul. It was St. Dionysius who was first to mention the Dormition of Our Lady in his writings (1st century).

In the background, we see two buildings. They indicate that the event is happening in the city of

Jerusalem. The falling asleep of Mary may have taken place indoors, on Mount Sion in Jerusalem, but the funeral procession and burial takes place outdoors. The body of Our Lady is carried to Gethsemane, where is she is laid to rest in a tomb, close to her parents, Joachim and Anna.

At the bottom of some icons, we see a Jewish priest, who tries to disrupt the funeral by overturning the bier and the body of Our Lady. At the moment when he is about to overturn the ark of the New Covenant, his hands are cut off by an invisible angel. When he cries out for forgiveness and God's mercy, by his prayer, the apostle Peter restores his hands. The priest comes to faith and becomes a member of Christ's Church.

In the center of the icon, we see our Lord, Jesus Christ. He appears in glory, in a mandorla of blue, which represents God as uncreated Light. In His left hand, Jesus holds the soul of His Blessed Mother, wrapped in swaddling clothes, as an infant who is born into eternity. His right hand is free, because all authority over the living and the dead has been given to Him by His Father.

In some icons, we see an image of Mary's ascent into heaven, body and soul, on the third day after her falling asleep in death and her burial in a tomb. She is carried up by holy angels.

"DEDCEVEDING IN HODE CTRONG

«PERSEVERING IN HOPE, STRONG IN LOVE» (Rom. 12: 12): THE FAMILY IN TIME OF WAR

Pastoral Letter of the 2025 Synod of Bishops of the Ukrainian Greek-Catholic Church

To the Clergy, Religious and Lay Faithful of the UGCC to Families in Ukraine and Abroad

To all People of Good Will

Put on then, as God's chosen ones, holy and beloved, compassionate hearts, kindness, humility, meekness, and patience, bearing with one another... and forgiving each other... And above all these, put on love, which binds everything together in perfect harmony. (Col. 3:12–14)

Beloved in Christ!

Having gathered as pilgrims of hope at this year's Synod of Bishops of the UGCC in Rome, we devoted special attention to the theme "Pastoral Care of Families in Conditions of War." It is no coincidence that the issue of the family was considered in the context of the Year of Hope, as the Christian family is called to be a privileged place of growth in faith, holiness and love, that is, a "domestic Church" where in an atmosphere of faith, prayer, and family warmth, a father and mother with their children nurture Christian hope—for a happy and God-pleasing life here on earth, and for receiving the promise of future blessings. "For to this end we toil and strive, because we have our hope set on the living God, who is the Saviour of all people, especially of those who believe" (I Tim. 4:10).

It is not easy to speak of hope in the current conditions of war. Every family faces serious challenges today—both in Ukraine and abroad. We live in a world that not only fails to protect and duly appreciate the special calling of the family but also creates numerous obstacles to its full development. Meanwhile, the missiles of the insidious enemy are deliberately aimed at the Ukrainian family—attacking cities and villages, destroying ruining civilian infrastructure. hospitals, schools, kindergartens, and residential buildings. Among the challenges that you certainly have noticed or perhaps experienced in vour own life: separation, alienation, loss of a loved one, financial instability, a constant sense of danger, physical health problems, as well as various kinds of psychological trauma caused by the war. All these pains and sufferings of the Ukrainian people, and above all, of our families, we raise up in daily prayer to the throne of the Almighty in firm hope for His certain help, salvation, protection, and salvation.

All of us—bishops, priests, consecrated persons, and laity—care deeply about the state of families whose members are fighting in the Armed Forces of Ukraine, the families of veterans, of those killed, wounded, or missing-in-action, as well as those who remain in the occupied territories or in areas of intense fighting. Each of us opens our heart to those who were forced to leave their homes—displaced persons both within the territory of Ukraine and beyond its borders. We seek to extend a helping hand in some way to families in need. Many of us have gratefully accepted such support from others.

Over the past three years of war, we have gained practical pastoral experience significant in ministering to families. This experience also includes fruitful collaboration with mental health professionals who are active members of our Church, work in the sphere of human formation in our educational institutions and understand the need for both spiritual accompaniment and professional therapy. Our monasteries have become oases of spiritual healing for many, supporting and strengthening familial relationships. interpersonal We especially appreciate the dedicated ministry of our pastors who, often experiencing their own traumas and family difficulties, do not abandon their daily work to faithfully support their flock as "wounded healers," able to sympathize in Christ Jesus with the pains of others, because they themselves experience them in their own lives (cf. Heb. 4:15; 5:2).

We strive for parishes to be places of healing, of spiritual and humanitarian support for families—through participation in common prayer and the Holy Mysteries (sacraments) of the Church, as well as through initiatives such as peer-support groups, where people with similar experiences can share with each other and feel human compassion and understanding. Such assistance is directed, first of all, towards those who have lost loved ones and whose pain no one

is able to understand unless they themselves have experienced a similar loss.

We encourage each parish community to become an environment that forms young people and betrothed couples for family life and supports Christian families in their vocation to create a "domestic Church." We strive to continue journeying in pilgrimage together with our families, in unity and solidarity, with a shared sense of hope and mission.

Our righteous Metropolitan Andrey Sheptytsky in his pastoral letter, "On the Christian Family" emphasized Christian (1900),that the understanding of family is a teaching "on which the future of all humanity depends and on which it is based." Confessor of faith, Patriarch Joseph, in his "Testament" wrote: "Parents! The Christian family is the foundation of a healthy society, a people, and a nation. It is the key to their growth and strength! And, therefore, I entreat you: preserve, and where it has been shaken, restore in the Ukrainian people the true Christian family, as an unquenchable hearth of life and health of the Church and the People!"

We recall these words of our luminaries of the Christian faith, in order to once again draw attention to the fundamental truth that you yourselves understand and sense: the Christian family is the first school of faith, of prayer, and of service to one's neighbour, it is the first community where children discover "the hope to which the Lord calls us," it is the first "place of encounter with the living Christ." Parents are the first icons of God's love and goodness for their children. What an immense and worthy calling this is, what a sacred responsibility: that our Lord God chooses parents to reveal Himself to His children! And His Holiness Pope Leo XIV calls this responsibility: upon parents to fulfil "I encourage to be examples vou. then. of integrity to your children, acting as you want them to act, educating them in freedom through

obedience, always seeing the good in them and finding ways to nurture it. And you, dear children, show gratitude to your parents. To say "thank you' each day for the gift of life and for all that comes with it is the first way to honour your father and your mother (cf. Ex 20:12). Finally, dear grandparents and elderly people, I recommend that you watch over your loved ones with wisdom and compassion, and with the humility and patience that come with age."

Dear parents, allow us to thank you in a special way for all your efforts, and to say: "Do not be afraid!" We thank you for your love for your children, for your sleepless nights, for your great sacrifice, for your patience, for your living testimony of faith and hope, for your common prayer in the family, for your participation in the life of the Church together with your children. Therefore, do not be afraid to give birth to and raise God's children, which is a living testimony of the hope you place in the Lord of heaven and earth, and seeds for the growth and constant renewal of His Church and our people. Having received the gift of natural life through your parents and the gift of supernatural life into which you were born from water and the Spirit in the Holy Mysteries of the Church of Christ, do not be afraid to pass these gifts on to the next generation.

The world today is in great need of what Pope Francis called the "Gospel of the Family" where challenges communities are met in an atmosphere of joy and mutual support in love, where the Gospel of love is preached to the world not with words but with deeds of love and mercy, where the human soul rises in prayer to its Lord with uplifted hands and an open heart. Do not be afraid, for everything you need for this sacred task has already been placed within you by the action of the Holy Spirit and the blessing you received on the day of your wedding. Then your mother-Church gave you the gift of this Spirit of love, summoning Him to descend upon you with the words: "So too come here and bless this marriage with Your unseen presence, and give these servants of Yours a peaceful life, length of days, chastity, love for one another in a bond of peace, long-lived descendants, delight in their children and an unfading crown of glory. Let them see their children's children, keep their bed unassailed, give to them of the dew of the heavens above and of the fertility of the earth. Fill their homes with wheat, wine and oil, and with every good thing, so that they may share with those in need" (Order of Crowning). What the Lord said to His apostles before His ascension also applies to every Christian family: "But you will receive power when the Holy Spirit has come upon you, and you will be my witnesses in Jerusalem and in all Judea and Samaria, and to the end of the earth" (Acts 1:8).

Dear Fathers—pastors, you are our closest collaborators in Christ's vineyard, and you often carry out your ministry with the support of your wives and children. May the parishes in which you serve be a true family home, a community of communities, a place where every family unit can find support, where every person — from the child to the elder — will be enveloped in God's love and human care. May God's love be revealed in your every word and blessed deed and may your parish become a space where every family can draw living water from the well of God's grace and Gospel teaching to fulfil all to which it is called from the Lord. Promote family movements in our Church, providing them with accompaniment spiritual appropriate instructing them to walk «the path of the Church." Be blessed with the grace of your laying-on of hands and, if you are married, with the grace of the Holy Mystery of Matrimony that you have received. Thank you for your dedication, your spirit of selfless sacrifice and zealous service.

Beloved in Christ! Among the most precious gifts that the Lord gives us is time — a non-renewable resource that comes in an instant and is gone

forever. It cannot be returned or replaced. And yet, how often family members lack time for each other! Wishing to further develop family ministry in our Church, we call upon our fathers-pastors to pay greater attention to this important aspect of service. We remind our faithful of the need for common prayer, which restores, purifies and strengthens relationships with God and of family members among themselves. It is also important to appreciate time spent in tender communication between husband and wife, in the caring love of parents for their children, in attentiveness to the elderly and to those who have special needs in our particular the families—in wounded. suffering, and those traumatized by war.

Let us use this priceless gift of time to be close to God and to each other, creating a community of pilgrims of hope: parents—among themselves and with their children, families—with families. clergy and laity—in parish communities, parishes—in eparchial unity, consecrated communities—in service to the Church, and all of us together—as one spiritual family, the Church of Christ. In this community of God's mav family children each sense understanding, our support, our gratitude and closeness: your Church is always with you!

May the blessing of Almighty God, the Father, and the Son, and the Holy Spirit, descend upon our people, upon each of our families, and abide with us all forever!!

On behalf of the Synod of Bishops of the Ukrainian Greek-Catholic Church

† SVIATOSLAV

Given in Kyiv, at the Patriarchal Cathedral of the Resurrection of Christ, on the day of Holy Venerable-Martyr Dometius, on the 7th day of August in the 2025th year of our Lord.

СЛУЖБА БОЖА

Тропарі і кондаки

Тропар свята, глас 1: У різдві дівство зберегла ти,* в успенні світа не оставила ти, Богоро́дице.* Переставилася ти до життя, бу́вши Матір'ю Життя́.* І молитва́ми твоїми* ізбавляєш від смерти душі наші. +Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові, і нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь. Кондак свята, глас 2: В молитвах невсипущу Богоро́дицю* і в засту́пництвах незаміїнне уповання * гріб і умертвіння не втримали. * Бо як Матір Життя до життя переставив νσοόστν Χто всели́вся той.* В

Прокімен, Глас 1

приснодівственну.

BCI: Милість Твоя, Господи, хай буде над нами,* бо ми надіялись на Тебе (Пс 32,22). Стих: Радуйтеся, праведні, в Господі, правим належить похвала (Пс 32,1).

Апостол - 1 Кор 4, 9-16

До Корінтян першого послання святого апостола Павла читання.

Браття, Бог поставив нас, апостолів, останніх, немов призначених на страту; ми бо стали видовищем і світові, і ангелам, і людям. Ми нерозумні Христа ради, ви у Христі розумні, ми немічні, ви сильні; ви славні, ми без слави. До цього часу ми голодні і спраглі, і нагі, нас б'ють, ми трудимося, скитаємось; ми власними ображають, нас руками; благословляємо; нас гонять, і ми терпимо; нас лають, і ми доброзичливі; ми стали сміттям світу, викидками всіх аж досі. Пишу це не щоб осоромити вас, але щоб як дітей моїх улюблених навести на розум. Бо хоч би ви мали тисячі учителів у Христі, але батьків небагато, я бо вас породив через Євангеліє у Христі Ісусі. Благаю, отже, вас: Будьте моїми наслідувачами, як і я Христа.

Стихи Алилуя

1. Стих: Бог, що дає відплату мені, і покорив народи мені. 2. Ти, що звеличуєш спасіння царя, і даєш милість помазаннику Своєму Давидові і родові його повіки.

Євангеліє - Матея 17, 14-23

У ТОЙ ЧАС якийсь чоловік приступив до Ісуса і, припавши йому до ніг, каже: Господи, змилуйся над моїм сином, бо він причинний і тяжко нездужає: часто кидається в огонь, часто й у воду. Я був привів його до твоїх учнів, та вони не могли зцілити. його Роде невірний розбещений, – відповів Ісус, – доки я маю бути з вами? Приведіть мені його сюди! Ісус погрозив йому, і біс вийшов з хлопця; і юнак видужав тієї ж хвилі. 19. Тоді підійшли учні до Ісуса насамоті й спитали: Чому ми не могли його вигнати? Ісус сказав їм: Через вашу малу віру; бо істинно кажу вам: коли матимете віру, як зерно гірчиці, скажете цій горі: перенесися звідси туди – і вона перенесеться; і нічого не буде для вас неможливого. А щодо цього роду бісів, то його виганяють лише молитвою і постом. Як вони зібралися в Галилеї, Ісус сказав до них: Син чоловічий має бути виданий у руки людям, і вони його уб'ють, але третього дня він воскресне. І вони тяжко зажурились.

Замість Достойно

Приспів: А́нгели, ба́чачи успе́ння Пречи́стої, здивува́лися, як Ді́ва возхо́дить із землі́ на не́бо. Ірмос (г. 1): Перемага́ються зако́ни приро́ди у то́бі, Ді́во чи́ста: бо ді́вственне є різдво́, і смерть напере́д заповіда́є життя́; по різдві́ді́ва, і по сме́рті жива́. Спаса́єш за́вжди, Богоро́дице, наслі́ддя твоє́.

Причасний

Хваліте Господа з небес* хваліте Його на висотах. * Алилуя, алилуя, алилуя.

Нед. 17-го серпня (10-та неділя)

9:00 ранку – Юстин Темсетт 11:30 ранку – Володимир Макогін

Нед. 24-го серпня (11-та неділя)

9:00 ранку — Даріян Елґерт 11:30 ранку — Ярослав Бойко

ОГОЛОШЕННЯ

ВІСНИК ЕЛЕКТРОННОЮ ВІСНИК ЕЛЕКТРОННОЮ ПОШТОЮ — якщо хтось бажає отримати вісник електронною поштою просимо звернутися до о. Петра на адресу fr.babej@eeparchy.com.

МНОГАЯ ЛІТА — з днем народження, складаємо найщиріші побажання Ярославові Бойко, Світлані Вірачовській, Кайл Вірачовському, та всім, хто святкує свої уродини. Нехай Господь Бог благословить на многі і благі літа!

МАТЕРІ МОЛИТВИ — Згромадження Матері в молитві сердечно запрошують до спільної Материнської молитви кожної другої неділі місяця опісля Божественної Літургії о год. 11:30. Наступна молитовна зустріч відбудеться 14-го вересня, після Служби Божої (11:30 ранку).

ЧИТЦІ АПОСТОЛА — хто бажає читати апостола підчас недільної Служби, просимо записатися на листі, в парафіяльній залі.

24 СЕРПНЯ: БАР-БЕ-КЮ — Товариська зустріч і БАР-БЕ-КЮ відбудеться в неділю, 24-го серпня, в церковній залі, після кожної

Служби Божої. Всі пожертви – призначені на ремонт підвалу і храму.

14 ВЕРЕСНЯ: ЗБІР КОШТІВ ЗА ЗДАЧУ ПЛЕШОК НА ПЕРЕРОБКУ — Підтримайте фінансово парафію Успіння Пресвятої Богородиці та її проект, збирайте свої плешки з вторинної сировини у сині пакети на прийдешні свята! Дата наступного збору: неділя, 14-го вересня, 2025, перед Службою Божою, і парковці. Збірку переводитиме Роман Остапяк.

РЕМОНТ ПІДВАЛУ — Минулого тижня, розібрано стіну у підвалі, і ми знайшли причину серйозного витоку води: труба з поздовжньою тріщиною на всю довжину. Трубу замінено. Однак труба з іншого боку бетонної стіни, довжиною близько 30 футів, також скомпрометована. Кошт — поверх \$10,000. Ласкаво просимо ваших пожерт на покриття кошту цього ремонту.

РЕМОНТ ХРАМУ — та вставлення нової підлоги відбудеться у місяці вересні. Потребуємо волинтерів, щоб допомогли в наступних днях:

- Четвер, 4-го вересня від 7:00 год. вечора потребуємо чотирьох волинтерів, щоб допомогли з переставленням столів та крісел у парафіяльній залі, та з переставленням меблів та інших речей.
- Вівторок, 9-го вересня, від 9:00 год. ранку потребуємо чотирьох волинтерів, щоб допомогли з демонтуванням та зберіганням іконостасу.
- Вівторок, 9-го вересня, від 7:00 год. вечора потребуємо всім волинтерів, щоб допомогли з винесенням лавок, вівтаря, та з демонтуванням святилища (солеї).

• Середа, 10-го вересня, від 7:00 вечора — потребуємо чотирьох волинтерів, щоб завершити підготовку до ремонту.

Якщо ви зможете допомогти, просимо вписатися на листі у парафіяльній залі.

ПАРАФІЯЛЬНЕ ЧЛЕНСТВО — Якщо бажаєте стати членом парафії Успіння Пресвятої Богородиці, виповніть анкету яка знаходиться у притворі та передайте о. Петрові, або на коверті пожертв, виповніть дані інформації та зазначіть, що бажаєте стати членом.

УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ. ІСТОРІЯ ТА ТРАДИЦІЇ СВЯТА

15 серпня наша Церква відзначає останнє велике свято церковного року— Успіння Пресвятої Богородиці.

Церковний рік не тільки багатий на різні Богородичні свята, він також ними починається і завершується.

Відкриває його свято Різдво Пресвятої Богородиці, а завершує — її славне Успіння що в наших літургійних книгах має таку величну назву: " Успіння Пресвятої славної Владичиці нашої Богородиці Приснодіви Марії".

Хоча празник Успення нагадує нам про сумну подію смерти, все-таки він належить до радісних празників. Богослуження празника Успення повне радісних і веселих гимнів. Цього дня свята Церква радіє, бо Пресвята Богомати з тілом і душею перейшла з туземного життя до вічної слави Свого Сина, та що з її Успенням ми одержали в небі могутню Заступницю і Покровительку. Тож погляньмо на її чудесне

Успення та на установлення празника Успення.

ЧУДЕСНЕ УСПЕННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ

День смерти Пресвятої Богородиці зветься в нашій Церкві Успення, бо її тіло після смерти не зотліло, але разом з душею було взяте до неба. Не маємо історичних даних, як довго Божа Мати ще перебувала на землі після Христового Вознесення, ані коли, де і як вона померла, бо про це святе Євангеліє нічого не згадує. Основу празника Успення творять священна традиція Церкви від апостольських часів, апокрифічні книги, постійна віра Церкви та однозгідна думка святих Отців і Вчителів Церкви першого тисячоліття християнства.

Найдавніше записане передання, що говорить про смерть Пресвятої Богородиці, є у творі, який у Західній Церкві відомий як Перехід Святої Марії, а на Сході той сам твір має назву "Святого Йоана Богослова слово на Успення Святої Богородиці". Автор цього твору невідомий. Одні історики думають, що цей твір походить з кінця другого або початку третього сторіччя, а інші — з кінця шостого віку.

3 цього твору довідуємося про святе й чудесне Успення Пресвятої Богородиці. Ось його коротка історія:

"Три дні перед смертю явився Пречистій Діві Марії архангел Гавриїл і звістив від її Сина Ісуса Христа час її переходу до вічности. На день її смерти в чудесний спосіб зібралися в Єрусалимі апостоли, хоч були розсіяні по різних краях світу. Не було тільки апостола Томи. Божа Мати висловила бажання. шо хоче бути похована Гетсиманії коло своїх батьків і свого Обручника Йосифа. Христос Сам

супроводі ангелів і святих прийшов по душу своєї Пресвятої Матері. Апостоли при співі побожних гимнів на своїх раменах занесли її тіло до гробу і три дні від нього не відходили. Третього дня прийшов здалека апостол Тома й дуже бажав ще востаннє поглянути на Пресвяту Богородицю. Коли ж гріб відкрили, то її тіла там уже не було, а тільки похоронні ризи.

Тепер усі зрозуміли, що вона воскресла і з тілом та душею її взято на небо".

 ε свідчення, що з початку VI ст. у храмі Успення в Гетсиманії був гріб Пресвятої Богородиці, тому церкву на Сіоні стали вважати місцем її Успення. Однак на сьогодні історики не знають про місце її смерти, та де ε її гріб. Одні доводять, що вона померла в Єрусалимі, інші ж твердять — в Ефесі, куди нібито її узяв з собою святий ε вангелист Йоан Богослов. У Ефесі ще сьогодні показують дім, де, згідно з традицією, перебувала Божа Мати.

Літургійний культ Пресвятої Богородиці починається від Ефеського Собору 431 року, який окреслив догму про її богоматеринство. У творах святих Отців до четвертого століття Успення нема нічого про Богоматері. Святий Епіфаній Кипрський († 403) пише: "Хай досліджують святе Письмо та не знайдуть там свідчення ані про смерть Марії, ані про те, що вона вмерла чи не вмерла; ані про те, що вона похована чи не похована. І коли Йоан перейшов до Азії, то також ніде не говориться, чи він узяв із собою святу Діву".

Лише після IV сторіччі починають церковні письменники на основі передання писати про останні хвилини життя Пресвятої Богородиці. На Заході пише про це святий Григорій з Тур († 594), а на Сході — єрусалимський патріярх Модест († 634), від

нього першого маємо проповідь про Успення, святий Андрій Критський († 712) та святий Йоан Дамаскин († 749). Два останні святі Отці залишили по три проповіді про Успення.

Святий Йоан Дамаскин вірить у те, що Пресвяту Богородицю з тілом і душею узяли на небо.

У кінці VII і початку VIII ст. церковні письменники починають звертати увагу не тільки на її чудесне Успення, але і на її вознесення на небо з тілом та душею. Найбільш цікавий речовий доказ про Успення подає святий Йоан Дамаскин. У своїй другій проповіді на Успення, покликаючись на незнану для нас Історію Євтимія, каже, що Пульхерія, жінка цісаря Маркіяна (450-457), збудувала церкву на честь Пресвятої Богоматері у Влахерні, передмісті Царгорода й хотіла там покласти тіло Пресвятої Богородиці. У зв'язку з цим вона звернулася до єрусалимського патріярха Ювіналія († 458), який тоді якраз був на Халкедонському Соборі (451). Той розповів їй передання про те, що після того, як відкрили гріб для апостола Томи, то не знайшли тіла Божої Матері. Замість тіла, патріярх прислав похоронну ризу Пресвятої Пульхерії Богородиці. Останнім автором на Сході, який зібрав усе про Успення, ϵ візантійський церковний письменник Никифор Каліст Ксантопул († 1335). Він написав також синаксарі для Тріоді і святих на цілий рік.

Святий Йоан Дамаскин вірить у те, що Пресвяту Богородицю з тілом і душею узяли на небо. В одній із своїх проповідей на її Успення він каже: "Годилося, щоб Той, Хто зберіг її Дівицтво при своїм Різдві, зберіг і її тіло нетлінним після смерти. Годилося, щоб та, що в своїх обіймах носила Творця як Дитя, перебувала в небесних хоромах. Годилося, щоб та, що бачила свого Сина на

хресті і якої серце прошив тоді меч болів, що їх вона не зазнала при Різдві, гляділа на Нього, як Він сидить з Отцем. Годилося, щоб Божа Мати посідала те, що належить до її Сина та щоб усе створіння почитало її як Матір і як Слугиню Бога".

Свята Церква святкує Успення Богоматері, бо в небі вона за нас заступається.

У нашій богослужбі на Успення відбивається уся традиція і віра Церкви перших століть у її чудесне Успення і внебовзяття з тілом і душею. "У молитвах невсипущу Богородицю і в заступництвах незамінне уповання гріб і умертвіння не втримали. Бо як Матір Життя до життя переставив Той, хто вселився в утробу приснодівственну".

Свята Церква святкує Успення Богоматері, бо в небі вона за нас заступається. "У різдві дівство зберегла Ти, в успенні світа не оставила Ти, Богородице. Переставилася ти життя, бувши Матір'ю Життя. молитвами Твоїми ізбавляєш від смерти душі наші". У першій стихирі на вечірні Церква закликає: "О дивне чудо! Істочник Життя кладеться у гробі, і гріб стає драбиною до неба. Веселися Гетсиманіє, святий Богородичний доме! Закличмо вірні, Гавриїла: приклад архангела маючи Благодатна, радуйся! З Тобою Господь, подавай світові Тобою велику милість".

ВСТАНОВЛЕННЯ ПРАЗНИКА

Успення належить до найдавніших Богородичних празників. Його започаткували в Єрусалимі відразу після Собору в Ефесі. Спочатку празнування пам'яті Успення під впливом Ефеського Собору наголошувало швидше на привілеї її богоматеринства і тому мало назву "Свято Марії-Богоматері".

В одній з похвальних бесід на честь преподобного Теодосія Великого († 529) говориться, що палестинські монахи щорічно з великим торжеством святкували 15 серпня "Пам'ять Богоматері", тобто пам'ять її Успення. У Сирії у V ст. цей празник мав назву "Пам'ять Блаженної".

Цісар Маврикій (582-602) поширив празник Успення по цілій візантійській державі і наказав святкувати його 15 серпня, бо в той день він отримав світлу перемогу над персами.

У VI сторіччі цей празник отримує свою теперішню назву — Успення Пресвятої Богородиці. У перших століттях не всі Церкви Сходу празнували Успення в той Олександрійський патріярх самий час. Теодосій († 567) приписав святкувати Успення 6 січня, а празник її Унебовзяття 9 серпня. Етіопська Церква і сьогодні 6 січня празнує Успення тіла нашої Чистої, Святої, Славної Богородиці Діви Марії, а 9 серпня нашої Вознесення тіла Ліви Богородиці на небо. Вірмени святкують Успення в неділю між 12 і 18 серпня. Инші Церкви празнували його 18 серпня.

Цісар Маврикій (582-602) поширив празник Успення по цілій візантійській державі і наказав святкувати його 15 серпня, бо в той день він отримав світлу перемогу над персами.

На Заході празник Успення під впливом Сходу з'явився дещо пізніше. Його прийняли у Римі за папи Сергія I (687-701), а з Риму той перейшов до інших країн Європи. Як на Сході, так і тут різні Церкви святкували його в різний час. Рим, ідучи за Сходом, празнував Успення 15 серпня, Франція — 18 січня, Іспанія після Собору в Толедо 656 року — 18 грудня. У римському місяцеслові VII ст., який приписують

святому Єронімові, про 18 січня сказано: "Смерть Пречистої Діви Марії", а 14 серпня: "Унебовзяття". Однак у римському календарі з VIII століття є вже тільки один празник — Успення 15 серпня.

ЗВИЧАЇ

У Західній Церкві, починаючи від Першого Ватиканського Собору (1869-1870), щораз більше намагалися, загальну віру Церкви в чудесне Успення і Внебовзяття Пречистої Богородиці проголосити догмою святої віри. Це завдання узяв на себе папа Пій XII († 1958). Він, узагальнивши думки єпископів Католицької Церкви своєю Конституцією Апостольською "Всемилостивий Бог", 1 листопада 1950 року світові урочисто проголосив: цілому "Владою Господа нашого Ісуса Христа, святих апостолів Петра й Павла і нашим авторитетом проголошуємо, власним заявляємо й визначаємо як Богом об'явлену Непорочна Божа правду, ЩО Приснодіва Марія, сповнивши біг свого земного життя, була взята з тілом і душею до небесної слави".

У нашій Церкві з празником Успення пов'язані ще два інші церковні Богородичні празники: Положення чесної ризи Пресвятої Владичиці нашої Богородиці у Влахерні — 2 липня і Положення чесного пояса Пресвятої Владичиці нашої Богородиці в Халкопратії — 31 серпня.

У нас ϵ звичай благословити зілля на Успення. Наш типік о. Дольницького каже: "Де ϵ звичай, то після Заамвонної молитви або по отпусті Літургії, бува ϵ благословення зілля".

THIS WEEK AT DORMITION

SUNDAY, AUGUST 17: 10TH SUN. AFTER PENTECOST.

8:15 AM - Confessions.

8:30 AM - Rosary Prayer.

9:00 AM – Divine Liturgy (Bilingual), for all parishioners; for Ukraine; for repose of +Georgina, +John, and James Roszko.

11:15 AM – Divine Mercy Prayer (Ukrainian).

11:30 AM – Divine Liturgy (Ukrainian); for the needs and intentions of all parishioners; for Ukraine. For the needs and intentions of Mykola.

Monday, August 18: Resurrection Patriarchal Sobor in Kyiv. Martyrs Florus and Laurus.

No Divine Services at the Parish.

<u>Tuesday, August 19: Martyrs Andrew the Centurion and others with him.</u>

No Divine Services at the Parish.

Wednesday, August 20: Prophet Samuel.

5:30 PM – Divine Liturgy; for the health, intentions and blessings upon Mykola.

Thursday, August 21: Apostle Thaddeus. Woman-Martyr Bassa.

7:30 AM – Divine Liturgy; for the needs and intenions of Mykola; for the repose of +Slavko Nazarowicz.

Friday, August 22: Martyrs Agathonicus, Severian and others.

7:30 AM – Divine Liturgy; for the needs and intentions of Hlib.

<u>Saturday, August 23: Martyr Lupus; Hiermrt.</u> <u>Irenaeus, Bishop of Lyons.</u>

9:00 AM – Divine Liturgy; for Ukraine and its armed forces; for repose of +Genevieve Blair Yakimetz.

5:30 PM - Great Vespers.

SUNDAY, AUGUST 24: 11TH SUN. AFTER PENTECOST.

8:15 AM - Confessions. 8:30 AM - Rosary Prayer.

9:00 AM – Divine Liturgy (Bilingual), for all parishioners; for Ukraine; for repose of +Georgina, +John, and James Roszko.

11:15 AM - Divine Mercy Prayer (Ukrainian).

11:30 AM – Divine Liturgy (Ukrainian); for the needs and intentions of all parishioners; for Ukraine.